

se. Jo grovere Varene ere, des større Skat betales der, og da det er Smaafolk, der bruge de grove Varer, komme de til at betale den største Skat. Det kan enhver tage og føle paa, det kan man fremdrage mangfoldige Eksempler paa, men det skal jeg ikke trætte det høje Ting med. Jeg skal blot nævne enkelte Eksempler. Tage vi Klædetolden, kan den for de fineste Sorter være kun 7 pCt. af Varens Værdi, men ved de groveste Varer 60—70 pCt. Af Galanterivarer er der nogle, som kun koste nogle faa Øre pr. Pd., medens andre omtrent koste 1,000 Kr. pr. Pd., men Tolden er den samme, 1 Mark pr. Pd. Af Tapetpapir, hvoraf jeg for Resten har en udmærket Prøve, som illustrerer Forholdet, betales der for det simple Tapetpapir 133 pCt. af Indkøbsprisen i Told, hvorimod det dyrere Tapet, Gyldenlæder-Tapet til 50 Kr. Rullen, saa godt som ingen Told har. Alt dette falder saare let i Øjnene. Det erkendes ogsaa mere eller mindre af de fleste, men man siger, at det er umuligt at komme bort fra denne Vægttold, det er saa vanskeligt med Værditolden. Jeg tror ikke paa disse Vanskeligheder, slet ikke. Vi have Bestemmelser i den nuværende Toldlov med Hensyn til Værditoldsatser, med hvilke det, saa vidt jeg ved, gaar ganske godt. Jeg tror ikke paa den daarlige Handelsmoral, ej heller, at de større handlende skulde være saadan mere slette Mennesker end andre og gaa ud paa at snyde og bedrage. Hvis der er en enkelt, som vover sligt, og ikke blot det, men vover sit gode Renommé, sit gode Navn og Rygte, vover sin Forretning i det hele, er der jo store Straffebestemmelser for det. Kontrol- og Straffebestemmelser have vi i adskillige andre Love og ogsaa i den nuværende Toldlov med Hensyn til den Værditold, der er, og det kan godt ordnes her ligesom i andre Lande. Værditold har man indført i adskillige europæiske Stater, Holland, Belgien, Tyrkiet o. s. v., og desuden delvis hist og her. Man har indført den i de fleste oversøiske Stater, i de østasiatiske Stater har man ren Værditold, i Indien er den 5 pCt. af alt. Der er Værditold i Afrika. I Sydafrika er der en Blanding af Vægttold og Værditold, fordi den Chamberlainske Politik, Beskyttelsespolitikken, dér har gjort sig gældende. Paa Ny Zeeland har man udelukkende Værditold, i Australien delvis Værditold og Vægttold. De Steder, hvor man har Værditold, udvikler der sig en Praksis hos Toldfunktionærerne i Retning af Kendskab til Varens Pris, saa at de øjeblikkelig studse,

saa snart der kommer en Faktura paa en eller anden Vare, som er nogle Procent lavere, end den plejer at være. Naar de saaledes studse og tvivle, have de jo Lov til at aabne Kassen og undersøge Varen. Desuden er der forskellige andre Midler, som det er i sin gode Orden at anvende, saa jeg tror ikke, der er nogen særlig Vanskelighed ved at indføre Værditold. Endvidere skal jeg sige, at selv om det ogsaa nu og da maatte begaas Toldsvig i en eller anden Retning, saa sker dette jo ved enhver Fortoldningsmaade, ogsaa ved den nuværende. Der er mange Misligheder ogsaa ved den nuværende. Der blev allerede i Toldkommissionen nævnt flere Eksempler paa, at samme Slags Varer paa et Toldsted fortoldes til 2 Skilling pr. Pd., paa et andet til 8 og paa et tredje til 16. Naar dette kan ske nu for Tiden, er det ikke saa underligt, om der ogsaa kunde finde nogle Misligheder Sted, naar vi fik Værditolden. Selv om det skulde blive Tilfældet, er det imidlertid for intet at regne mod den blodige Uret, man begaar mod den almindelige Befolkning ved at opretholde Vægttolden og lægge de store Skatter paa de smaa Forbrugere, men næsten ingen Skat paa Rigmanden.

Den største Vanskelighed ved Værditoldens Indførelse ligger imidlertid ikke i alt det, jeg her har omtalt, men i Beskyttelsen, i Protektionismen. Naar man i de sidste 20—30 Aar har talt om Vanskelighederne ved Værditoldens Indførelse, er det Beskyttelsen, som er Skyld deri. Beskyttelsen holder nemlig ikke af Værditold, Beskyttelsen holder ganske særlig paa Vægttold, og saa længe den har saa dybe Rødder i Samfundet, saa længe Strømmen gaar i Retning af den, saa længe er det ganske sikkert vanskeligt at komme ret vidt med Værditolden. Her ligger Hovedvanskeligheden. Jeg takker den højtærede Minister for, at han til Trods for disse Vanskeligheder, og navnlig til Trods for den sidste, har udarbejdet et Forslag, som stiler i Retning af Værditold. Værditoldsatserne i den nuværende Toldlov give en Toldindtægt af 806,000 Kr. Det grunder sig paa Udregninger efter Gennemsnitstoldindtægten for Aarene 1902 og 1904. Efter Folketingets sidste Vedtagelse gav Værditoldsatserne en Indtægt af 526,000 Kr. Men det nu foreliggende Forslags Værditoldsatser give 2,447,000 Kr., omtrent det samme Beløb, som Toldkommissionens Mindretal naaede til; ganske vist var det den Gang kun 1,964,000 Kr., men dette Beløb, der jo er